

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af spildevand, lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser og forskellige andre miljøafgiftslove
(Forhøjelse af spildevandsafgiften og afgiften af HFC-gasser m.fl., nedsættelse af afgiften af emballage til vin og spiritus m.m.)

§ 1

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved lov nr. 524 af 17. juni 2008, og senest ved lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

”§ 3. Afgiften udgør for følgende stoffer indeholdt i spildevandet:

Totalnitrogen	30 kr. pr. kg
Totalfosfor	165 kr. pr. kg
Organisk materiale opgjort som biologisk iltforbrug efter 5 dage ((B15) (modificeret))	16,5kr.pr.kg”

2. I § 7, stk. 1, affattes således:

”For anlæg med en godkendt kapacitet på 2.000 person ækvivalenter (PE) eller derover, opgøres den udledte mængde vand efter måler. Den, der er afgiftspligtig efter § 2, stk. 2, opgør udledningen efter måler, såfremt udledningen overstiger 50.000 m³.”

3. § 8, stk. 2 og stk. 3, affattes som følger:

”Stk. 2. For spildevandsanlæg, hvor husholdningsspildevand udgør mindst 15 pct. af tilledningen af spildevand, udgør standardbetalingen for udledninger ved

1) nedsivning efter en kommunal tilladelse eller både mekanisk og biologisk rensning, nitrifikation, denitrifikation, kemisk fældning og filtrering.	0,75kr.pr.m3
2) både mekanisk og biologisk rensning, nitrifikation, kemisk fældning og filtrering	0,90kr.pr.m3

3) både mekanisk og biologisk rensning, nitrifikation, denitrifikation og kemisk fældning	1,50kr.pr.m3
4) både mekanisk og biologisk rensning, nitrifikation og denitrifikation	1,65kr.pr.m3
5) både mekanisk og biologisk rensning, nitrifikation og filtrering eller kemisk fældning	1,95kr.pr.m3
6) samletank for toiletvand eller både mekanisk og biologisk rensning og nitrifikation	2,10kr.pr.m3
7) både mekanisk og biologisk rensning	2,40kr.pr.m3
8) både mekanisk rensning og kemisk fældning	2,85kr.pr.m3
9) andre	5,70kr.pr.m3

Stk. 3. Spildevandsanlæg, hvor husholdningsspildevand udgør mindre end 15 pct. af tilledningen af spildevand, opgør koncentrationen i det udledte vand efter måling, jf. dog stk. 5. Spildevandsanlæg, der udleder mindre end 50.000 m3 pr. år, kan dog vælge at betale en afgift på 5,70 kr. pr. m3. For anlæg med tilladelse til nedsivning kan der dog betales 75 øre pr. m3.

4. I § 11, stk. 1, ændres ”20.000 kr.” til: ”30.000 kr.”

5. I § 11, stk. 2, ændres ”20.000 kr.” til: ”30.000 kr.”

§ 2

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 3b, stk. 1, affattes som følger:

” Afgiften udgør for

1) HFC-23 (R-23)	600 kr. pr. kg
2) HFC-32 (R-32)	101 kr. pr. kg
3) HFC-41 (R-41)	15 kr. pr. kg
4) HFC-43-10mee (R-43-10mee)	246 kr. pr. kg
5) HFC-125 (R-125)	525 kr. pr. kg

6) HFC-134 (R-134)	165 kr. pr. kg
7) HFC-134a (R-134a)	215 kr. pr. kg
8) HFC-143 (R-143)	50 kr. pr. kg
9) HFC-143a (R-143a)	600 kr. pr. kg
10) HFC-152a (R-152a)	19 kr. pr. kg
11) HFC-227ea (R-227ea)	483 kr. pr. kg
12) HFC-236fa (R-236fa)	600 kr. pr. kg
13) HFC-245ca (R-245ca)	96 kr. pr. kg
14) HFC-245fa (R-245fa)	155 kr. pr. kg
15) HFC-365mfc (R-365mfc)	119 kr. pr. kg
16) R-404A (HFC-143a/HFC-125/134a)	588 kr. pr. kg
17) R-407C (HFC-32/HFC-125/134a)	266 kr. pr. kg
18) R-410A (HFC-32/HFC-125)	313 kr. pr. kg
19) R-413A (134a/PFC-218/HC-600a)	308 kr. pr. kg
20) R-507 (HFC-125/HFC-143a)	598 kr. pr. kg
21) R-508A (HFC-23/PFC-116)	600 kr. pr. kg
22) R-508B (HFC-23/PFC-116)	600 kr. pr. kg
23) Svovlhexafluorid (SF ₆)	600 kr. pr. kg
24) Perfluormethan (R-14)	600 kr. pr. kg
25) Perfluorethan (R-116)	600 kr. pr. kg
26) Perfluorpropan (R-218)	600 kr. pr. kg
27) Perfluorcyclobutan	600 kr. pr. kg
28) Perfluorhexan	600 kr. pr. kg
29) Perfluorbutan	600 kr. pr. kg
30) Perfluorpentan	600 kr. pr. kg

2. I § 3b, stk. 2, ændres ”400 kr.” til: ”600 kr.”

3. I § 3b, stk. 3, ændres ”400 kr.” til: ”600 kr.”

§ 3

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (emballageafgiftsloven), jf. lovekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 2 i lov nr. 1217 af 27. december 2003, § 5 i lov nr. 1392 af 20. december 2004, § 19 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 3 i lov nr. 1410 af 21. december 2005, § 7 i lov nr. 515 af 7. juni 2006, § 96 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og senest ved § 13 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 7, affattes således:

”7) Varer, der er afgiftspligtige i henhold til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.”.

2. § 2, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Afgiften af de beholdere, der er nævnt i stk. 1, udgør for beholdere

Kr. pr. stk.

1) med et rumindhold under 10 cl	0,08
2) med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl	0,15
3) med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl	0,25
4) med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl	0,50
5) med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl	0,75
6) med et rumindhold over 160 cl	1,00”

3. § 2, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Afgiften af de beholdere, der er nævnt i stk. 3, udgør for beholdere

Kr. pr. stk.

1) med et rumindhold under 10 cl	0,13
2) med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl	0,25
3) med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl	0,40
4) med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl	0,80
5) med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl	1,20
6) med et rumindhold over 160 cl	1,60”

4. Bilag 1 til loven affattes således:

”Bilag 1

Oversigt over afgiftssatserne i den volumenbaserede emballageafgift ¹⁾

Emballagemateriale	Karton og laminater af forskellige materialer	Andre materialer, f.eks. glas, plast eller metal
Spiritus, vin og frugtvin: <i>Rumindhold (cl):</i> ²⁾	kr. pr. stk.	kr. pr. stk.
<< 10	0,08	0,13
10 x 40	0,15	0,25
40 << x 60	0,25	0,40
60 << x 110	0,50	0,80
110 << x 160	0,75	1,20
> 160	1,00	1,60

Emballagemateriale	Alle materialer
Øl, andre gærede drikkevarer, sodavand, mineralvand ³⁾ og alkoholsodavand:	Kr. pr. stk.
<i>Rumindhold (cl):</i> ²⁾	
<< 10	0,05
10 x 40	0,10
40 << x 60	0,16
60 << x 110	0,32
110 << x 160	0,48
> 160	0,64

¹⁾ Jf. lovens § 1, nr. 1 og 2, og § 2, stk. 1-6.

²⁾ Ved rumindhold forstås beholderens bruttovolumen og ikke den mængde, der er påfyldt eller skal påfyldes.

³⁾ Jf. lovens § 2, stk. 5, gælder det kun emballager, som indgår i pant- og retursystemet.”

§ 4

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 21. august 1998 som ændret ved lov nr. 380 af 2. juni 1999, lov nr. 951 af 20. december 1999, lov nr. 165 af 15. marts 2000, lov nr. 1029 af 22. november 2000, lov nr. 338 af 16. maj 2001, lov nr. 1391 af 20. december 2004, lov nr. 428 af 6. juni 2005 og senest ved lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 7, *stk. 2-4* affattes således:

“*Stk. 2.* Den samlede afgiftspligtige mængde for et kalenderår udgør dog mindst 90 pct. af den udpumpede mængde tillagt den modtagne mængde, der er faktureret til virksomheden fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, og fratrasket den mængde, der er faktureret til andre registrerede virksomheder og udlandet (minimumsafgift).

“*Stk. 3.* Virksomheder, der kun har én årlig afregningsperiode overfor forbrugerne, kan vælge at opgøre minimumsafgiften på grundlag af den periode for hvilken vandforbruget måles og afregnes med forbrugerne (forbrugsperioden). Minimumsafgiften betales af en mængde svarende til 90 pct. af den udpumpede mængde i forbrugsperioden tillagt den mængde, der er modtaget fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, og fratrasket den mængde, der er leveret til andre registrerede virksomheder og udlandet, hvis disse mængder er større end summen af mængderne ifølge udstedte fakturaer, herunder slutaftregninger, for leverancerne til forbrugerne vedrørende forbrugsperioden.

Stk. 4. Hvis den betalte minimumsafgift jf. stk. 2 og 3 efterfaktureres til forbrugerne,

indgår denne fakturering ikke i periodens afgiftsgrundlag jf. § 7, stk. 1.”

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 5-7.

2. I § 7, stk. 4, der bliver stk. 6, ændres ”stk. 5” til: ”stk. 7”.

3. I § 7, stk. 5, der bliver stk. 7, ændres ”stk. 4” til: ”stk. 6”.

4. I § 13 indsættes som stk. 3:

“*Stk. 3.* Indbetalinger efter bestemmelsen i § 7, stk. 3 skal foretages sammen med indbetalingerne for den førstkommende afgiftsperiode efter forbrugsperiodens udløb.”

5. § 25 affattes således:

”§ 25. De statslige told- og skattemyndigheder kan over for virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 1, eftergive den del af afgiften, der vedrører vandspild forårsaget af brud på skjulte vandinstallationer i ejendomme til boligformål. Eftergivelse kan ske, når vandspildet kan dokumenteres henregnet til ejendommen på en sådan måde, at den registrerede virksomhed kan opkræve vederlag for vandspildet hos forbrugeren. Eftergivelsen sker efter reglerne i stk. 2-6.

Stk. 2. Den registrerede virksomhed anmoder de statslige told- og skattemyndigheder om eftergivelse på vegne af forbrugeren. Når forbrugeren anmoder den registrerede virksomhed om eftergivelse, skal den registrerede virksomhed indsende en anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder. Den registrerede virksomheds anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder om eftergivelse skal være skriftlig og begrundet.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder kan kun eftergive afgiften i samme omfang, som den registrerede virksomhed afstår fra opkrævning af afgiften og fra opkrævning af vandprisen over for forbrugeren. Den registrerede virksomhed udsteder en kreditnota til forbrugeren på det eftergivne beløb inklusiv vandafgift. Endvidere kan de statslige told- og skattemyndigheder kun eftergive afgiften i samme omfang, som forbrugeren eftergiver afgiften og prisen for vandet over for lejere i ejendommen, når disse lejere i henhold til en lejeaftale betaler for vandforbruget.

Stk. 4. Eftergivelse gives ikke for den del af kravet, som er mindre end forbrugers årlige normalforbrug vedrørende den private bolig tillagt 300 m³. Hvis forbrugers normale afregningsperiode er mindre end et år, nedsættes mindstekravet forholdsmæssigt.

Stk. 5. Den registrerede virksomhed skal ikke medregne den vandmængde, der er eftergivet, i afgiftsgrundlaget efter § 7, stk. 1-3.

Stk. 6. Det er en forudsætning for at opnå eftergivelse efter stk. 1, at ledningsbruddet ikke kan tilregnes forbrugeren som forsætligt eller groft uagtsomt, og at der er udøvet rimelige foranstaltninger for at stoppe ledningsbruddet. Dette skal fremgå af anmodningen fra det almene vandforsyningsanlæg.”

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. november 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1 og 2. Ikrafttrædelsestidspunktet kan dog tidligst være 1. januar 2011.

Stk. 3. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der fra tidspunktet for lovens ikrafttræden udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning modtages fra udlandet eller medtages til udlandet. Endvidere finder loven anvendelse for udledning af spildevand, der foretages fra tidspunktet fra lovens ikrafttræden.

Stk. 4. For løbende leverancer af vand, hvoraf der afregnes spildevandsafgift, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden tidspunktet for lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet for lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdel af leverancerne, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 5. Virksomheder, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden har et lager af påfyldte og nye ubrugte (tomme) emballager til vin og spiritus, der er afgiftsberigtiget med en højere afgift end afgiften efter denne lov, kan på basis af en specificeret lageropgørelse få godtgjort afgiftsdifferencen, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Godtgørelse ydes kun for varer, der er bestemt til afsætning, og kun såfremt godtgørelsen af afgift af varerne overstiger 500 kr.

Stk. 7. Det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse, at virksomheden overholder regnskabsbestemmelserne i emballageafgiftslovens § 9.

Stk. 8. For godtgørelse i henhold til stk. 5 skal virksomheden udarbejde en specificeret opgørelse af lagerbeholdningen på tidspunktet for lovens ikrafttræden for de varer, der ønskes godtgørelse for. Opgørelsen skal indeholde oplysninger om leverandørens navn, adresse og CVR- eller SE-nummer. Told- og skatteforvaltningen kan gøre godtgørelsen betinget af, at virksomheden fremlægger dokumentation for, at afgiften er betalt. Ansøgningen om godtgørelse og den specificerede lageropgørelse skal være told- og skatteforvaltningen i hænde senest 8 dage efter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelse og yderligere krav til dokumentation og kontrol.

Stk. 9. Reglerne i § 15, § 16 og § 18, stk. 1, nr. 1, og stk. 3 og 4, i emballageafgiftsloven og § 18 og § 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder anvendelse i sager om afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

Stk. 10. § 4, nr. 3 har virkning fra 1. januar 2009.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti har den 1. marts 2009 indgået en aftale om *Forårspakke 2.0*. De samlede effekter af *Forårspakke 2.0* fremgår af *Forslag til Lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)*.

Dette lovforslag er en udmøntning af *Forårspakke 2.0*. på følgende aftalepunkter:

- Spildevandsafgiftens satser for udledning af blandt andet kvælstof, fosfor og organisk materiale forhøjes med 50 pct. fra 1. januar 2011. Det vil tilskynde til bedre rensning af spildevandet og dermed reduktion i udledningerne til gavn for vandmiljøet.
- Afgiften af CFC og visse industrielle drivhusgasser sættes op, således at afgifterne på disse drivhusgasser svarer til CO₂-afgiften på 150 kr. pr ton CO₂ målt i CO₂-ækvivalenter, med virkning fra 1. januar 2011.
- Den volumenbaserede afgift på emballage til vin og spiritus sættes ned med 50 pct. Det vil reducere mængden af flasker, der skylles, og dermed den indirekte statsstøtte til flaskeskyllerierne. Initiativet træder i kraft 1. november 2010

Hertil foretages der nogle tekniske justeringer i spildevandsafgiftsloven og i lov om afgift af ledningsført vand.

2. Lovforslagets enkelte elementer

2.1. Forhøjelse af spildevandsafgiften med 50 pct.

2.1.1. Gældende ret

De nuværende afgiftssatser blev indført i forbindelse med skatteomlægningen fra 1993, og trådte i kraft med halve satser fra 1997 og fulde satser fra 1998. Afgiften er pålagt de forurenende stoffer i spildevandet, dvs. kvælstof, fosfor og organisk materiale. Afgiften afregnes efter måling af koncentrationerne af de forurenende stoffer i det udledte spildevand. Afgiftssatserne for kvælstof, fosfor og organisk materiale udgør hhv. 20, 110 og 11 kr. pr. kg stof indeholdt i det udledte spildevand.

Rensningsanlæg, hvor husholdningsspildevand udgør mindst 15 pct. kan alternativt vælge at betale afgiften efter standardsatser.

Nogle typer virksomheder er begunstiget af særlige lempelser på 70 hhv. 80 pct. af den

afgiftsbetaling, der overstiger 20.000 kr. Disse lempelser blev indføjet i loven, for at udjævne erhvervsbelastningen, fordi de pågældende typer virksomheder blev særligt hårdt ramt af afgiften. De pågældende virksomheder omfatter virksomheder der forarbejder fisk mv., fremstiller cellulose, rør- og roesukker, organiske pigmenter, pektinstoffer, pektinater og pektater mv. og vitaminer.

2.1.2. Forslagets indhold

Forslaget indeholder en 50 pct. forhøjelse af samtlige satser i spildevandsafgiftsloven. Dermed sættes afgifterne af kvælstof, fosfor og organiskmateriale op med hhv. 10, 65 og 6,5 kr. pr. kg. Også satserne pr. m³ ved mekanisk rensning mv. sættes op med 50 pct.

Hertil forhøjes bundgrænserne for, hvornår der kan opnås de særlige godtgørelser af betalt afgift på hhv. 70 og 80 pct. af den betalte afgift. Bundgrænserne forhøjes ligeledes med 50 pct. fra 20.000 kr. til 30.000 kr.

Endeligt foretages der en ændring af, hvornår måling kræves til opgørelse af afgiften. Dette er en teknisk justering, hvorved intentionerne i den oprindelige lov opretholdes.

2.2. Forhøjelse af afgiften af cfc og andre industrielle drivhusgasser

2.2.1. Gældende ret

Der betales afgift af cfc-gasser, haloner og andre industrielle drivhusgasser, når de anvendes til produktion eller vedligeholdelse af fjernvarmerør, køle- og fryseskabe og lign. De gældende satser for de industrielle drivhusgasser er fastsat ud fra deres GWP-værdi (Global Warming Potential), og er balanceret i forhold en afgift på 100 kr. pr. ton pr. CO₂-ækvivalent, svarende til CO₂-afgiften. Relationen mellem GWP og CO₂ er pr. definition 1:1.

Nogle stoffer har imidlertid en så høj GWP-værdi, at en afgift på 100 kr. pr. ton CO₂-ækvivalent vil give nogle afgiftssatser, på op til 30 gange stoffernes salgspris. Derfor er der i loven fastsat en overgrænse, hvormed ingen drivhusgas er pålagt en afgift på mere end 400 kr. pr. kg. svarende til en GWP-værdi på ca. 4000. Til sammenligning har f.eks. SF₆ en GWP-værdi på 22.800.

2.2.2. Forslagets indhold

I dette lovforslag foreslås det, at afgiftssatserne i lov om afgift af cfc og andre industrielle drivhusgasser for så vidt angår de industrielle drivhusgasser (HFC'er, PFC'er m. fl.) sættes op således at de balancerer med en afgift af CO₂ på 150 kr. pr. ton i stedet for 100 kr. pr. ton målt i forhold til deres drivhuseffekt, dvs. målt i CO₂-ækvivalenter. En forhøjelse af afgiften på CO₂ til 150 kr. pr. ton blev vedtaget ved Energiaftalen af 21. februar 2008, og udmøntet ved lov nr. 528 af 17. juni 2008. Med andre ord sættes afgiftssatserne op med 50 pct.

Herudover justeres nogle satser i forhold til en ændret GWP-værdi opgjort i FNs klimapanel 4. vurderingsrapport fra 2007. I gennemsnit betyder denne justering, at afgiftssatserne stiger med 4 pct.

Det betyder, at afgiftssatserne samlet stiger mere end 50 pct. i gennemsnit.

2.3. Nedsættelse af afgiften for emballager til vin og spiritus

2.3.1. Gældende ret

De gældende afgiftssatser for emballage på vin og spiritus er vist i tabellen nedenfor.

Tabel 1. De gældende afgiftssatser i den volumenbaserede emballageafgift		
Emballagemateriale	Karton og laminater af forskellige materialer	Andre materialer, f.eks. glas, plast eller metal
Spiritus, vin og frugtvín:	kr. pr. stk.	
Rumindhold (cl) ¹⁾		
< 10	0,15	0,25
10 ≤ x ≤ 40	0,30	0,50
40 < x ≤ 60	0,50	0,80
60 < x ≤ 110	1,00	1,60
110 < x ≤ 160	1,50	2,40
> 160	2,00	3,20

1) Ved rumindhold forstås beholderens bruttovolumen og ikke den mængde, der er påfyldt eller skal påfyldes.

Afgiftspligten for emballager til vin- og spiritus indtræder ved emballagens fremstilling her i landet eller ved indførsel af emballager fra udlandet.

Emballageafgiften godtgøres ved eksport. Der findes to former for godtgørelse af emballageafgiften på vin og spiritus.

Efter det ene regelsæt kan virksomheder, der ikke er registreret efter emballageafgiftsloven som oplagshaver, få afgiftsgodtgørelse for ubrugte eller påfyldte afgiftspligtige emballager, der leveres til udlandet.

Efter det andet regelsæt kan godtgøres afgiften på brugte beholdere, der leveres tilbage og sælges til genpåfyldning i udlandet.

Da udførsel af emballagerne typisk foretages af andre end dem, der har indført emballagerne, kan retten til afgiftsgodtgørelse overdrages fra importøren til flaskeskyllerier og andre virksomheder, der udfører emballager til udlandet. Det er ikke et krav, at der er identitet mellem den indførte og

den udførte emballage.

Emballager til vin og spiritus indgår ikke i det obligatoriske pant- og retursystem, som gælder for emballager til øl og sodavand m.v. Visse vin- og spiritusflasker indgår dog i frivillige pant- og retursystemer.

Kommuner indsamler glasemballage fra husholdninger, herunder vin- og spiritusflasker. Butikker indsamler også vin- og spiritusflasker. Nogle af de butikker, der tager vin- og spiritusflasker med pant retur, modtager også flasker, som ikke er pantbelagte. Restauranter m.v. indsamler ligeledes vin- og spiritusflasker. De hele vin- og spiritusflasker udsorteres til genbrug. Vin- og spiritusflasker er dog ikke omfattet af pant- og retursystemet.

2.3.2. Forslagets indhold

Efter lovforslaget sættes emballageafgiften for vin og spiritus ned med 50 pct. I tabellen nedenfor er vist afgiftssatserne efter lovændringen.

Tabel 2. De foreslåede afgiftssatser i den volumenbaserede emballageafgift		
Emballagemateriale	Karton og laminater af forskellige materialer	Andre materialer, f.eks. glas, plast eller metal
Spirit, vin og frugtvin: Rumindhold (cl) ¹⁾	kr. pr. stk.	
< 10	0,08	0,13
10 ≤ x ≤ 40	0,15	0,25
40 < x ≤ 60	0,25	0,40
60 < x ≤ 110	0,50	0,80
110 < x ≤ 160	0,75	1,20
> 160	1,00	1,60

1) Ved rumindhold forstås beholderens bruttovolumen og ikke den mængde, der er påfyldt eller skal påfyldes.

Efter forslaget vil prisen på en almindelig 70-75 cl flaske vin eller spiritus falde med 1 kr. inkl. moms, hvis afgiftsnedsættelsen slår fuldt ud i prisen.

Lovforslaget om at halvere emballageafgiften på vin og spiritus vil mindske den u hensigtsmæssige virkning af samspillet mellem denne afgift og godtgørelsen af afgiften ved eksport. Med den nuværende høje afgift er der et incitament til at indsamle, skylle og eksportere vin- og spiritusflasker alene med henblik på at opnå eksportgodtgørelse af emballageafgiften, da de der får udbetalt godtgørelsen typisk ikke er de samme, som dem der oprindeligt har betalt afgiften ved import. I det omfang eksportgodtgørelsen er flaskeskyllerierne hovedindtægt, opretholdes et erhverv på grund af afgiftsregler. Desuden er der et vist vand- og energiforbrug forbundet med selve skylleriet. Endeligt medfører transporten af flaskerne udledning af CO₂, og denne udledning reduceres ved mindre transport af flasker.

Emballageafgiften kan i denne sammenhæng således anses som en form for indirekte statsstøtte til flaskeskyllerierne. Det synes ikke hensigtsmæssigt, at et erhverv opretholdes på grund af en afgift. Forslaget om at reducere emballageafgiften med 50 pct. vil reducere mængden af flasker, der skylles. Dermed reduceres den indirekte form for støtte til flaskeskyllerierne.

2.4. Tekniske justeringer i spildevandsafgiftsloven og lov om afgift af ledningsført vand

Der foretages nogle tekniske justeringer, der sikrer, at der betales afgift i overensstemmelse med det, der i sin tid var intentionen med loven. Hertil genindsættes bestemmelser vedr. eftergivelse af betalt afgift af ledningsført vand, der ved en fejl blev taget ud af loven ved lov nr. 1336 af 19. december 2008.

Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser for en nærmere beskrivelse af baggrunden og indholdet af ændringerne.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Dette lovforslag er en del af *Forårspakke 2.0 – vækst, klima og lavere skat*, som indebærer nedsættelse af personskatterne. En del af finansieringen kommer fra et merprovenu fra forhøjelse af de grønne afgifter, herunder forslagene i dette lovforslag. For en nærmere beskrivelse af provenumæssige konsekvenser af indkomstskattelementer henvises til bemærkningerne til *Forslag til Lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)*.

Merprovenuet fra forhøjelsen af afgifterne i nærværende forslag anvendes således til at nedsætte indkomstskatterne m.v.

Forhøjelserne af spildevandsafgiften og afgiften af HFC-gasser mv. giver varige merprovenuer på hhv. 80 mio. og 25 mio. kr. efter tilbageløb og adfærdsændringer. Nedsættelsen af afgiften af emballager til vin og spiritus giver et merprovenu på 80 mio. kr. efter tilbageløb og adfærdsændringer. Efter adfærd giver lovforslaget dermed et samlet merprovenu på ca. 185 mio. kr.

3.1. Provenuvirkning ved forhøjelse af spildevandsafgiften med 50 pct.

Afgifterne af spildevand er pålagt de forurenende stoffer i den udledte mængde spildevand med hhv. 20 kr. pr. kg kvælstof, 110 kr. pr. kg. fosfor og 11 kr. pr. kg organisk materiale.

Enkelte erhverv er dog begunstiget af godtgørelser på 70 hhv. 80 pct. af afgiftsbetaling over 20.000 kr. årligt.

De udledte mængder af de pågældende stoffer er reduceret markant siden spildevandsafgiftens indførsel. Det er dog ikke hele reduktionen, der kan tilskrives afgiften, da der i perioden også har været andre tiltag til reduktion af udledningerne.

Spildevandsafgiften gav i 2008 et provenu på ca. 220 mio. kr. På baggrund heraf skønnes forhøjelsen af spildevandsafgiften at medføre en umiddelbar provenugevinst i faktorpriser på ca. 110 mio. kr. Dette svarer til 100 mio. kr., ekskl. moms og 125 mio. kr. inkl. moms i 2011, målt i 2009-priser. Den varige provenugevinst på spildevandsafgiften på ca. 90 mio. kr., ekskl. moms, og 115 mio. kr. inkl. moms.

Finansieringsbidraget udgør efter tilbageløb ca. 105 mio. kr.

En højere afgift af de forurenende stoffer i spildevandet forventes dog at reducere mængden af udledte forurenede stoffer, dels via en reduktion i mængderne af spildevand og dels gennem øget rensning af de tilbageværende mængder spildevand. Hermed reduceres provenugevinsten.

Med tilpasning af spildevandsmængderne og rensning af spildevandet reduceres det årlige merprovenu med ca. 25 mio. kr. i varig virkning, inkl. moms. Den varige provenugevinst efter adfærdsændringer reduceres altså til ca. 80 mio. kr. inkl. moms. Provenueffekterne fremgår af nedenstående tabel 3.

Tabel 3. Provenueffekter ved forhøjelse af spildevandsafgiften										
Mio. kr	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	...	2019	Konsekvens for erhverv, pct.
Provenu på spildevands-afgiftskontoen	90	0	100	100	95	90	90	...	90	33
Provenu inkl. virkning på andre konti (momskontoen)	115	0	125	125	120	115	105	...	105	
Provenu efter tilbageløb	105	0	115	115	110	100	100	...	100	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	80	0	85	85	85	75	75	...	75	

Anm.: 2009-niveau

I 2011, hvor ændringen forventes at træde i kraft, er finansårseffekten på spildevandsafgiftskontoen målt i løbende priser en provenugevinst på ca. 100 mio. kr.

Ca. 2/3 af provenuet fra afgiftsforhøjelsen betales direkte af forbrugerne, dvs. at disse direkte belastes med ca. 75 mio. kr. plus moms ud af det umiddelbare merprovenu på 110 mio. kr. Hertil vil en del af erhvervenes umiddelbare belastning også overvælttes på forbrugerne.

Forhøjelsen af spildevandsafgiften vil øge den skatteudgift der er forbundet med lovens godtgørelser og fritagelser. Den samlede skatteudgift for både godtgørelser og fritagelser med de nuværende satser og med udgangspunkt i udledningerne i 2006, skønnes til at udgøre ca. 65 mio.

kr. årligt. Med forhøjelsen af afgifterne skønnes skatteudgiften at stige til knap 100 mio. kr. Den største del af skatteudgiften skyldes dambrugenenes fritagelse for spildevandsafgift, der skønnes at have en værdi af ca. 55 mio. kr. med det nuværende niveau for satserne i spildevandsafgiftsloven. Værdien af fritagelsen skønnes at stige til ca. 85 mio. kr. med forhøjelsen af afgiften.

3.2. Provenuvirkning ved forhøjelse af afgiften af cfc og andre industrielle drivhusgasser.

Afgiftsforhøjelsen vil medføre et umiddelbart merprovenu opgjort i faktorpriser på 35 mio. kr. på helårsbasis før eventuelle adfærdsændringer. Da forbruget af industrielle drivhusgasser forventes at falde frem mod 2012, som følge af forbud og udfasninger, vil den varige virkning af afgiftsforhøjelsen være 30 mio. kr. pr. år. Efter tilbageløb vil den varige provenuvirkning (finansieringsbidraget) være 30 mio. kr. opgjort i forbrugerpriser.

Efter indførelsen af afgiften på de industrielle drivhusgasser i 2001 er der sket en betydelig reduktion i forbruget af disse. Det skønnes, at størstedelen af reduktionen kan tilskrives forbud imod brugen af visse industrielle drivhusgasser. Afgifternes effekt på forbruget af industrielle drivhusgasser er i tidligere vurderinger opgjort til en årlig reduktion i forbruget på 5 pct. årligt i perioden 2001 til 2005. Det er antaget, at den foreslåede afgiftsændring vil have tilsvarende effekt pr. kr. i afgift. Det skønnes på baggrund heraf at afgiftsændringen vil medføre et fald i forbruget på ca. 4 pct., svarende til en elasticitet på -0,07. Dette vil medføre et varigt provenutab på ca. 5 mio. kr. årligt opgjort i forbrugerpriser.

Forslaget skønnes samlet set, at medføre et varigt merprovenu efter adfærd på ca. 25 mio. kr. De samlede provenueffekter fremgår af nedenstående tabel 4.

Tabel 4. Provenuvirkning af forhøjelse af afgift af industrielle drivhusgasser							
Mio. kr.	Varig virkning	2010	2011	2012	...	2019	Konsekvens for erhverv, pct.
Provenu på cfc-afgifts-kontoen	30	0	30	30	...	30	100
Provenu inkl. virkning på andre kontio	40	0	40	40	...	40	
Provenu efter tilbageløb	30	0	35	35	...	35	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	25	0	30	30	...	30	

Anm.: 2009-niveau

I finansåret 2011 er effekten på cfc-afgiftskontoen anslået til ca. 30 mio. kr.

Det antages at hele provenuet på sigt vil blive overvæltet på forbrugerne.

Løftet for afgiftssatserne på visse stoffer med høj GWP-værdi medfører en skatteudgift. Dette loft vil efter forhøjelsen af afgifterne være på 600 kr. pr. kg, hvilket medfører en skønnet skatteudgift på ca. 7 mio. kr. mod en skønnet skatteudgift på ca. 4 mio. kr. ved det tidligere afgiftsloft på 400 kr. pr. kg.

Skatteudgiften begrænses af at brugen af stoffer, der berøres af loftet for afgiftssatserne, er relativt beskeden i forhold til det samlede forbrug af industrielle drivhusgasser. Skatteudgiften er størst ved loftet over afgiften på svovlhexafluorid (SF₆), som medfører ca. 90 pct. af den samlede skatteudgift. Dette kan henføres til en høj GWP-værdi for SF₆, som uden loft ville resultere i en afgiftssats på ca. 2.280 kr. pr. kg.

3.3. Provenuvirkning ved nedsættelse af afgiften af emballager til vin og spiritus.

Den foreslåede halvering af afgiften på emballager til vin og spiritus vil betyde, at prisen på en almindelig 70-75 cl flaske vil falde med 1 kr. inkl. moms, hvis afgiftsnedsættelsen slår fuldt ud i prisen.

Det skønnes, at halveringen af emballageafgiften for vin og spiritus vil medføre et umiddelbart provenutab i faktorpriser på 75 mio. kr. Dette svarer til et varigt provenutab på 85 mio. kr. efter tilbageløb inkl. moms, og er det beløb der går fra finansieringen af indkomstskattelettelser.

Efter adfærdsændringer, i form af mindre eksport af indsamlede og skyllede flasker og øget forbrug, hovedsageligt som hjemvendt grænsehandel, der samlet set anslås til ca. 130 mio. kr. i varig virkning inkl. moms, udgør det varige merprovenu ca. 45 mio. kr. årligt.

Adfærdsvirkningen kan deles op i omkostningseffekten og indsamlingseffekten. Omkostningseffekten består i at omkostningerne ved salg af vin og spiritus i Danmark falder. Gennem øget forbrug og mindre grænsehandel vil det have en afledt virkning på afgiftsindtægterne på vin og spiritus samt emballageafgift og moms.

Ved lavere afgift på emballage vil det i færre tilfælde end i dag kunne betale sig at indsamle brugte vin- og spiritusflasker med henblik på genpåfyldning. Færre genpåfyldninger (og flere nye omsmeltede flasker) vil give en afledt provenuvirkning på indtægterne fra emballageafgift (indsamlingseffekten).

De samlede provenueffekter fremgår af nedenstående tabel 5.

Tabel 5. Provenueffekter af nedsættelse af afgiften af emballager til vin og spiritus										
Mio kr.	Varig virkning	2010	2011	2012	2013	2014	2015	...	2019	Konsekvens for erhverv, pct.
Provenu på emballage-afgiftskontoen	-65	-75	-75	-70	-70	-65	-65	...	-65	0
Provenu inkl. virkning på andre konti (momskonto)	-85	-95	-95	-90	-85	-80	-80	...	-80	
Provenu efter tilbageløb og adfærd	45	55	50	50	50	50	45	...	45	

Anm.: 2009-niveau

Provenutabet i finansåret 2010 vil beløbe sig til 5 mio. kr. på emballageafgiftskontoen.

Der er en betydelig samfundsøkonomisk gevinst ved nedsættelsen af afgiften af emballager for vin- og spiritusflasker. Disse fremgår af nedenstående tabel 6.

Tabel 6. Samfundsøkonomiske virkninger af at nedsætte afgiften på vin- og spiritus emballager	
	Mio. kr
Umiddelbar gevinst ved lavere priser på vin og spiritus	215
Overvæltning via højere renovationsgebyrer	-102
Netto forbrugere	113
Umiddelbart provenu, inkl. moms	-99
Provenugevinst ved adfærdseffekter	155
Staten netto	56
Eksterne omkostninger	-42
Netto dansk samfundsøkonomi	127
- heraf færre flasker genbruges ved genpåfyldning/flere ved omsmelting	95
- heraf ændret forbrug af alkohol	-21
- mindre dansk grænsehandel	53

Ved en halvering af afgiften af emballager til vin og spiritus er der, jf. tabel 6, en samfundsøkonomisk nettogevinst på ca. 125 mio. kr. Det ses samtidig af tabellen, at forbrugerne får en gevinst på ca. 113 mio. kr. ved afgiftsnedsættelsen.

Samlet set for hele forslaget, vil den umiddelbare belastning for forbrugerne ca. gå i nul. Der henvises i øvrigt til *Forslag til Lov om ændring af personskatteloven og andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat)* for så vidt angår de samlede økonomiske konsekvenser for borgerne.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Der tages et generelt forbehold for formuleringen af de administrative konsekvenser for det offentlige, da de fortsat er under konsolidering.

SKAT har oplyst, at der ikke er nævneværdige omkostninger til systemtilretning mv.

Dog vil lageropgørelse og tilbagebetaling af afgift af emballage til vin og spiritus, der er afregnet efter den høje sats medføre en administrativ byrde svarende til 2-3 årsværk.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Ved forhøjelsen af spildevandsafgiften belastes de momsregistrerede erhverv umiddelbart samlet set med ca. 35 mio. kr. - især virksomheder, der forarbejder fisk mv. og producerer sukker, rammes af afgiftsforhøjelsen.

For så vidt angår forhøjelse af afgiften af HFC-gasserne mv. med 50 pct. giver dette en umiddelbar merbelastning af erhvervene på 35 mio. kr. før tilbageløb og moms. Afgiften rammer primært erhverv der beskæftiger sig med engroshandel med køleanlæg, luftkonditionering mm.

Den foreslåede halvering af emballageafgiften på vin- og spiritusflasker vil formentlig betyde, at genpåfyldning af flaskerne reduceres med 50 pct. Det er flaskeskyllerier og firmaer, som indsamler og sorterer flasker fra skår, der hovedsageligt rammes af nedsættelsen af afgiften. Disse erhverv mister eksportgodtgørelse af afgiften svarende til ca. 165 mio. kr.

5.1. Forhøjelse af spildevandsafgiften med 50 pct.

Med forslaget hæves afgiften med 50 pct. og dermed kompenseres der for reduktion af realværdien af afgiftssatserne siden 1998, og lidt til.

Den umiddelbare virkning af afgiftsforhøjelsen uden tilbageløb og uden moms er ca. 110 mio.kr. årligt. Af disse 110 mio. anslås knap 1/3 at blive båret af momsregistrerede erhverv, dvs. at erhvervslivet umiddelbart belastes med ca. 35 mio. kr. årligt. Det er især de typer virksomheder, der forarbejder fisk mv. og producerer sukker, der rammes af afgiftsforhøjelsen.

I gennemsnit belastes hver privat arbejdsplads med ca. 145 kr. ekstra pr. år. Men der er meget stor spredning i belastningen. F.eks. belastes fiskemelsfabrikker og virksomheder der fremstiller sukker, der er dem der rammes hårdest af afgiftsforhøjelsen betydeligt hårdere.

I forhold til antal fuldtidsbeskæftigede og lønsum svarer den umiddelbare merbelastning for dem der rammes hårdest, til ca. 1000 kr. pr. ansat og 0,3 pct. af lønsummen.

Det skal dog bemærkes, at de pågældende typer virksomheder er omfattet af de meget gunstige godtgørelsesregler, og havde de skullet betale fuld afgift havde belastningen været ca. 5 gange større.

En del af merbelastningen må antages at blive overvæltet på forbrugerne, men dog kun i det omfang, at det ikke er påvirket af international konkurrence.

5.2. Forhøjelse af afgiften af cfc og andre drivhusgasser

Med forslaget vil afgifterne stige med mere end 50 pct. Dette giver en umiddelbar merbelastning af erhvervene på 35 mio. kr. før tilbageløb og moms.

Afgiften rammer primært erhverv der beskæftiger sig med engroshandel med køleanlæg, luftkonditionering mm., samt råvarer og halvfabrikata. Disse erhverv betalte i 2008 ca. 85 pct. af provenuet fra afgifterne på CFC og andre industrielle drivhusgasser. Inden for disse brancher vil

merbelastningen være fordelt på meget få virksomheder – faktisk vil halvdelen af det samlede merprovenu umiddelbart belaste en enkelt virksomhed. Virksomheder vil dog typisk opkræve afgiften hos slutbrugerne (f.eks. supermarkeder), som igen vil overvælte afgiften hos forbrugerne.

5.3. Nedsættelse af afgiften af emballage til vin og spiritus

Den foreslåede halvering af emballageafgiften på vin- og spiritusflasker vil formentlig betyde, at genpåfyldning af flaskerne reduceres med 50 pct. Det erhverv, der berøres mest af halveringen af emballageafgiften er derfor flaskegenbrugsbranchen, dvs. flaskeskyllerier og firmaer, som indsamler og sorterer flasker fra skår. Disse erhverv rammes af den lavere eksportgodtgørelse af afgiften svarende til ca. 165 mio. kr.

Der er ca. 10 virksomheder beskæftigende mellem 200 og 250 medarbejdere i flaskegenbrugsbranchen. En nedsættelse af emballageafgiften vil påvirke antallet af ansatte i denne branche svarende til den procentvise nedsættelse af emballageafgiften. Hvis dette lægges til grund, vil den foreslåede halvering af emballageafgiften medføre et fald i antallet af beskæftigede i flaskegenbrugsbranchen med 50 pct., dvs. et fald på 100-125 beskæftigede.

Til gengæld øges beskæftigelsen på grund af hjemvendt grænsehandel. Dette vil medvirke til en mindre skæv og mere robust erhvervsstruktur uden indirekte statslig støtte via godtgørelse af emballageafgift.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

[Afventer input fra CKR].

Der er alene tale om satsændringer.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

8.1. Forhøjelse af spildevandsafgiften med 50 pct.

[Miljøeffekterne for forhøjelsen af spildevandsafgiften er under clearing med Miljøstyrelsen – og dette har indflydelse på provenuet i form af adfærd]

En forhøjelse af spildevandsafgiften vil medføre et bedre miljø via en reduktion af udledningen af de forurenende stoffer kvælstof, fosfor og organisk materiale til vandmiljøet. De udledte mængder af de pågældende stoffer er reduceret markant siden spildevandsafgiftens indførsel. Det er dog ikke hele reduktionen, der kan tilskrives afgiften, da der også i perioden har været andre tiltag til reduktion af udledningerne. Satserne i spildevandsafgiften har dog ikke været ændret

siden lovens indfasning i 1997/1998, og afgiften er dermed blevet udhulet som følge af reallønsudviklingen. Afgiften har dermed mistet en del af sin effekt.

Mængderne af kvælstof, fosfor og organisk materiale i spildevandet er til skade for vandmiljøet, specielt i åer, søer, indre farvande og lign.

Med forhøjelsen af spildevandsafgiften øges incitamentet til rensning af spildevandet. Da de gældende afgiftssatser er blevet udhulet siden indførelsen af afgiften, betaler forureneren ikke længere de fulde omkostninger for sin miljøskadelige adfærd. Forhøjelsen af afgiften betyder dermed at der igen kommer (en bedre) balance mellem de eksterne omkostninger og det som forureneren betaler. Hertil er afgiften øget lidt ekstra. Hermed øges belastningen på den miljøskadelige adfærd, og der skabes dermed yderligere øget incitament til at reducere udledningen af forurenende stoffer i spildevandet.

For de industrielle egenudledere er der en direkte sammenhæng mellem mængden af udledte forurenende stoffer og afgiftsbelastningen. Dermed kan virksomhederne spare afgift, hvis de reducerer deres udledning af forurenende stoffer. Med den forhøjede afgift får de industrielle egenudledere øget incitament til at reducere deres udslip.

Ligeledes kan renseanlæggene reducere deres afgiftsbelastning ved at forbedre deres rensning af spildevandet. Husholdninger og virksomheder der er tilknyttet rensningsanlæggene, vil få overvæltet forhøjelsen af afgiften via en forhøjelse af omkostningerne for spildevandsrensning i forhold til deres spildevandsmængder. Husholdningerne og de pågældende virksomheder kan dermed kun reagere på afgiftsforhøjelsen gennem en reduktion af de spildevandsmængder, som de leder til rensningsanlæggene. Da rensningsanlæggene typisk rens ned til en vis rensningsgrad i spildevandet, vil mindre mængder tilledt spildevand også medføre mindre udledning af forurenende stoffer.

Forhøjelsen af afgiften kan også yderligere tilskynde til at kloakledningerne tættes og ved at regnvand separeres fra det egentlige spildevand. Regnvand der udledes via separate systemer vil fortsat være udenfor afgiftspligten, da disse generelt indeholder lave koncentrationer af de forurenende stoffer. Herved vil forhøjelsen af afgiften ligeledes tilskynde til at minimere mængden af regnvand i fællessystemerne.

Med en forhøjelse af spildevandsafgift med 50 pct. vil der ske en real forhøjelse i forhold til niveauet i 1997, men forhøjelsen er ikke reelt set 50 pct. idet en del af forhøjelsen kompenserer for den udhulning af den reale værdi, der er sket, i og med at satsen ikke er reguleret siden lovens ikrafttræden.

Under den meget usikre antagelse, at man over en tilsvarende periode får samme reduktion pr.

afgiftskrone ved en forhøjelse af afgiften, som det var tilfældet i perioden fra afgiftens indførsel og frem til 2003, hvor effekterne af afgiften må antages at være slået fuldstændig igennem, kan reduktionerne som følge af afgiftsforhøjelsen skønnes til følgende:

Tabel 7. Samlede miljøeffekter ved forhøjelse af spildevandsafgiften

	Kvælstof	Fosfor	Organisk materiale
	1000 kg		
Udledt mængde før afgiftsforhøjelsen, kg*	6.630	939	9.578
Heraf omfattet af afgiftspligten, kg*	4.971	615	6.974
Reduktion som følge af afgiftsforhøjelsen, kg	250	95	245
	Pct.		
Reduktion i forhold til den afgiftspligtige mængde	5,0	15,4	3,5
Reduktion i forhold til den samlede mængde	3,8	10	2,5

* Kilde: Punktkilder 2006, Miljøstyrelsen

Det ses af tabel 7, at forhøjelsen af spildevandsafgiftssatserne medføre en reduktion af udledningerne af kvælstof, fosfor og organisk materiale med hhv. 250, 95 og 245 tons. Antagelsen om samme reduktion pr. afgiftskrone som tidligere er dog, som nævnt, lidt tvivlsom, hvilket hænger sammen med, at der typisk er stigende marginale omkostninger jo mere der i forvejen er reduceret, og afgiftsforhøjelsen vil ikke generelt betyde, at det være forbundet med økonomisk gevinst at udbygge rensningen. De ovenstående skønnede reduktioner understøttes dog af andre tiltag såsom øget rensning for spredt bebyggelse, centralisering af renseanlæg med henblik på reduktion af driftsudgifter og energioptimering på renseanlæggene, hvori optimering af renseprocesserne også indgår.

8.2. Forhøjelse af afgiften af cfc og andre industrielle drivhusgasser

Det synes ikke hensigtsmæssigt, at nogle drivhusgasser beskattes lavere end andre målt i forhold til deres drivhuseffekt. HFC'er, PFC'er og SF₆ indgår i Danmarks reduktionsforpligtelse efter Kyotoprotokollen, da de medvirker til at forøge drivhuseffekten, og bør dermed reduceres på lige fod med CO₂. Stoffernes drivhuseffekt måles i GWP, og relationen mellem GWP og CO₂ er pr. definition 1:1. GWP-værdien for de industrielle drivhusgasser varierer ifølge den seneste opgørelse fra FNs klimapanel mellem 100 og 23.000. Det vil sige, at drivhuseffekten for visse stoffer er 23.000 gange større end ved CO₂-udledning.

En del af CO₂-reduktionerne i EU sker indenfor rammerne af kvotesystemet, og den forventede kvotepris i perioden 2008-2012 er 150 kr. pr. ton. Uden for kvotesektoren bør der være samme incitamenter til reduktion, og derfor er CO₂-afgiften som nævnt ovenfor ligeledes fastsat til 150 kr. pr. ton. De økonomiske incitamenter til reduktion af industrielle drivhusgasser bør være de samme som incitamentene til reduktion af CO₂ udenfor kvotesystemet, dvs. at afgifterne bør

afbalanceres i forhold til en CO₂-afgift på 150 kr. pr. ton, i stedet for omkring 100 kr. pr. ton som nu.

Der er nedlagt et midlertidigt forbud imod en del af stofferne, som udløber med udgangen af 2012.

Forhøjelsen af afgiften på de industrielle drivhusgasser vil forøge incitamentet til anvendelse af mere miljøvenlige alternativer med en lavere GWP-værdi eller helt afgiftsfrie alternativer. Hertil vil forhøjelse af afgiften øge incitamentet til udvikling af mere miljøvenlige alternativer. Forhøjelsen vil også tilskynde til yderligere reduktion af spild fra eksisterende anlæg, og til opsamling og genanvendelse af stofferne.

Det skønnes, at reduktionen i forbruget af industrielle drivhusgasser, som følge af afgiftsforhøjelsen vil medføre en reduktion i udledningen af drivhusgasser på ca. 23.000 tons CO₂-ækvivalenter.

8.3. Nedsættelse af afgiften af emballager til vin og spiritus

Forslaget om at halvere emballageafgiften på vin og spiritus dog kunne medføre en stigning i emballageaffaldsmængderne, fordi engangsemballage vil vinde markedsandele. Det vurderes dog, at affaldet hovedsageligt vil blive genanvendt ved omsmeltning. Ud fra denne betragtning vil en langt større del af de indsamlede vin- og spiritusflasker således blive genanvendt ved omsmeltning i stedet for genpåfyldning.

Hovedparten af de vin- og spiritusflasker, der sælges i Danmark, og dem der købes i grænsehandlen, bliver i dag genbrugt eller genanvendt, selv om der ikke er et obligatorisk pantsystem for disse flasker. Der har således været et incitament til at genanvende og genbruge vin- og spiritusflasker uden et obligatorisk pantsystem. Dette taler for, at den foreslåede halvering af emballageafgiften på vin og spiritus ikke vil få den store betydning for incitamentet til at genanvende vin- og spiritusflasker. Genbruget af flasker vil dog falde.

Den foreslåede halvering af emballageafgiften vurderes ikke i noget videre omfang at påvirke mængden af affald, der smides på gader eller i naturen.

Afgiftshalveringen skønnes at have mindre betydning for de mængder affald, der føres til affaldsforbrænding og deponi.

Incitamentet til at indsamle vinflasker til genbrug vil blive mindre hos kommuner, dagligvarehandelen og frivillige organisationer. Det vurderes dog, at forbrugerne fortsat i stort omfang vil sortere glasaffald fra den øvrige dagrenovation, og at hovedparten af vin- og spiritusflaskerne dermed fortsat vil blive indsamlet adskilt fra den almindelige dagrenovation.

Idet der ikke længere vil være samme økonomiske incitamenter for flaskebehandlere til at tage imod tomme vin- og spiritusflasker, kan det ikke afvises, at afgiftsnedsættelsen vil være forbundet med merudgifter i form af højere renovationsbidrag for hoteller, restauranter og private husstande. Disse vil dog få en større gevinst i form af, at prisen på emballagen på vinen falder.

9. Sundhedsmæssige konsekvenser

9.1. Nedsættelse af afgiften af emballage til vin og spiritus

Den foreslåede halvering af afgiften på emballager til spiritus og vin vil betyde, at prisen på en almindelig 70-75 cl. flaske spiritus eller vin vil falde med 1 kr. inkl. moms, hvis afgiftsnedsættelsen slår fuldt ud i prisen.

Med baggrund i grænsehandelsrapporten fra 2007 kan det vurderes, at et fald i prisen for en almindelig flaske spiritus vil medføre et øget forbrug af spiritus svarende til 0,07 mio. liter 40 pct. alkohol. Stigningen modsvares dog delvis af et fald i ølforbruget på 0,025 mio. liter omregnet til drikkeklar 40 pct. alkohol. Det vil sige, at alkoholforbruget samlet set stiger med ca. 0,04 mio. liter. Faldet i prisen på vin vil føre til et øget vinforbrug på ca. 1,4 mio. liter.

Det øgede alkoholforbrug svarer i gennemsnit til mellem 2,5 og 3 genstande pr. år for hver voksen dansker. Til sammenligning er danskernes forbrug i forvejen i gennemsnit ca. 2-3 genstande pr. dag efter Skatteministeriets opgørelse af afgiftspligtigt salg af alle alkoholprodukter plus grænsehandel.

Spiritus er en meget grænsehandelsfølsom vare, mens vin er en noget mindre grænsehandelsfølsom vare end spiritus. Da grænsehandel med spiritus trækker anden grænsehandel med, har størrelsen af den danske spiritusafgift betydning for den samlede grænsehandel.

Disse faktorer betyder at nedsættelsen af afgiften af emballager til vin og spiritus medfører sundhedsomkostninger, der samlet set beløber sig til en samfundsøkonomisk udgift på ca. 35 mio. kr.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget skal for så vidt angår forhøjelserne af spildevandsafgiften og afgiften af industrielle drivhusgasser notificeres efter EU's statsstøtteregler. Der kan i forbindelse med forhøjelsen af spildevandsafgiften forudses behov for en tæt dialog med Kommissionens statsstøtteenhed i relation til lovens godtgørelsesmuligheder for bestemte erhverv, da værdien af godtgørelserne stiger, når afgifterne forhøjes. Dermed øges statsstøtten.

Statsstøttegodkendelserne skal foreligge før loven kan træde i kraft.

Den danske emballageafgift er omfattet af emballagedirektivet. Efter dette direktiv skal ændringer i emballageafgiften anmeldes til Kommissionen, uanset og uden at det indskrænker bestemmelserne i informationsproceduredirektivet. Ændringer af emballageafgiften skal således notificeres over for Kommissionen efter både informationsproceduredirektivet og emballagedirektivet. Der forventes ikke EU-retlige problemer med forslaget.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Advokatrådet, Aalborg Portland, Affald Danmark, Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter for Jordbrugsformål (BGORJ), Brancheforeningen for flaskegenbrug, CEPOS, DAKOFA, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks JordbrugsForskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danisco, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske erhverv, Danske Regioner, Dansk Flaskegenbrug, Dansk Industri, Dansk køleforening, Dansk Landbrug, Dansk retursystem A/S, DANVA, De Danske Landboforeninger, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, Emballageindustrien, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen for Energi- og Miljø, Forsikring & Pension, Forskningscenter Risø, Frederiksberg Kommune, Greenpeace Danmark, Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Mærsk olie og Gas, Noah, Plantedirektoratet, RenoSam, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, Sikkerhedsstyrelsen, Skatterevisorforeningen, SKAT, VELTEK, WWF, Økologisk Landsforening.

13. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	<i>Spildevand:</i> Lovforslaget giver en umiddelbar varig provenugevinst på 120 mio. kr. årligt. Efter adfærd reduceres provenugevinsten dog til ca. 90 mio. kr. <i>HFC-gasser:</i> Lovforslaget giver en umiddelbar varig provenugevinst på ca. 30 mio. kr. Efter adfærdsændringer reduceres gevinsten dog til ca. 15 mio. kr.	Ingen

	<i>Emballage:</i> Efter adfærdsændringer vendes et umiddelbart provenutab til en varig provenugevinst på omkring 80 mio. kr. årligt.	
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen nævneværdige konsekvenser vedr. tilretning af systemer. 2-3 årsværk vedr. tilbagebetaling af emballageafgift.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<i>Emballage:</i> Kan afbøde en skæv erhvervsstruktur, hvor virksomheder kan opretholdes på grund af en afgift. Til gengæld kan beskæftigelsen øges på grund af hjemvendt grænsehandel. Det kan medvirke til en mere robust erhvervsstruktur.	<i>Spildevand:</i> Erhvervslivet belastes umiddelbart med en meromkostning på ca. 35 mio. kr. efter adfærd reduceres denne dog til ca. 30 mio. kr. <i>HFC-gasser:</i> Samlet set rammes visse erhverv af en merudgift på ca. 30 mio. kr. <i>Emballage:</i> Kan føre til fald i beskæftigelsen i flaskeskyllerierne m.fl.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	[Afventer input fra CKR]	[Afventer input fra CKR]
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	<i>Spildevand:</i> Reduktion i de udledte mængder af kvælstof, fosfor og organisk materiale. <i>HFC-gasser:</i> Reduktion i udledningen af drivhusgasser, svarende til 0,02 mio. ton CO ₂ -ækvivalenter. <i>Emballage:</i> Begrænser en miljømæssigt u hensigtsmæssig transport af flasker fra Danmark og rundt i Europa og tilbage til Danmark.	<i>Emballage:</i> Kan føre til et fald i anvendelsen af genbrugsemballager.
Forholdet til EU-retten	<i>Spildevand og HFC-gasser:</i> Forslagene skal notificeres efter EU's statsstøttere gler, og kan først træde i kraft, når statsstøttegodkendelse foreligger. <i>Emballage:</i> Ifølge emballagedirektivet skal ændringer af emballageafgiften notificeres over for Kommissionen.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ved denne bestemmelse forhøjes afgifterne af de forurenende stoffer, dvs. kvælstof, fosfor og organisk materiale i spildevand med 50 pct.

Det vil sige, at afgiften af kvælstof i udledt spildevand stiger fra 20 til 30 kr. pr. kg. Afgiften af fosfor i udledt spildevand stiger fra 110 til 165 kr. pr. kg, og afgiften af organisk materiale stiger fra 11 til 16,5 kr. pr. kg indeholdt i udledt spildevand.

Forhøjelsen af afgiftssatserne betyder, at der bliver øget incitament til at rense spildevandet bedre inden udledning.

Til nr. 2

Det foreslås med denne bestemmelse, at der indsættes en grænse i § 7, stk. 1 over hvilke anlæg, der skal opgøre deres udledninger efter måling. Grænsen er baseret på oplysninger fra Miljøstyrelsen og ligger på spildevandsanlæg med en godkendt kapacitet på 2.000 PE (person ækvivalenter) eller derover. Det er miljømyndighederne der godkender anlæggene.

Ved at fastsætte den pågældende grænse for pligt til måling af den udledte mængde vand sikres det, at de spildevandsanlæg, der oprindeligt var tiltænkt en pligt til at foretage måling af den udledte mængde vand, rent faktisk foretager måling.

Størrelsen på den spildevandsafgift, som et spildevandsanlæg skal betale efter spildevandsafgiftsloven, afhænger bl.a. af, hvor mange m³ spildevand, der udledes. Reglerne giver mulighed for, at man, hvis krav om måling ikke fremgår af udledningstilladelsen, i stedet for at betale afgift efter måling, kan betale afgift efter de tilknyttede ejendommers vandforbrug evt. plus 50 pct. (hvis der er mere end 10 tilknyttede ejendomme). Som forholdene er i dag, giver det en lavere spildevandsafgift, hvis afgiften opgøres efter de tilknyttede ejendommers vandforbrug tillagt 50 pct. end i de tilfælde, hvor den udledte mængde opgøres efter måling. Der er desværre ikke håndfaste regler for, hvornår tilladelsesmyndigheder skal kræve pligt til måling i udledningstilladelsen, og siden kommunalreformen har det været kommunernes opgave at give de kommunale rensningsanlæg udledningstilladelse.

Intentionerne med at indføre loven i 1996 var, at afgiften skulle tilskynde til at reducere de udledte vandmængder. Denne tilskyndelse er ikke længere til stede, hvis den udledte mængde kan opgøres efter de tilknyttede ejendommers vandforbrug og ikke efter måling. Der er en tendens i retning af, at flere udledere opgør deres afgift på baggrund af de tilknyttede ejendommers vandforbrug tillagt 50 pct., og dette vil derfor betyde et mindre samlet provenu i

spildevandsafgift. For at bibeholde de oprindelige intentioner bag indførelsen af loven samt at tilstræbe at fastholde det nuværende provenu, foreslås det altså at ændre bestemmelsen om, at den udledte mængde spildevand skal opgøres efter måler, hvis udledningstilladelsen indebærer pligt til måling, og i stedet indsætte en fast grænse for, hvornår afgiften kræves opgjort efter måler.

Til nr. 3.

Med denne bestemmelse forhøjes standardsatserne pr. m³ spildevand ligeledes med 50 pct. Standardsatserne kan anvendes af spildevandsanlæg der behandler husholdningsspildevand. Standardsatserne er i forvejen sat så højt, at de ikke indebærer en systematisk fordel i forhold til afregning efter faktiske udledninger.

Ligeledes forhøjes standardsatsen, som spildevandsanlæg, der udleder mindre end 50.000 m³, kan vælge at afregne efter fra 3,80 kr. m³ til 5,7 kr. pr. m³, og satsen for anlæg med tilladelse til nedsivning sættes op fra 50 til 75 øre pr. m³.

Ved at sætte standardsatserne med samme procentvise stigning som satserne ved afregning efter faktiske udledninger fastholdes det, at disse er så høje at det fortsat ikke indebærer en systematisk fordel i forhold til afregning efter faktiske udledninger.

Til nr. 4 og 5

Med denne bestemmelse foreslås en forhøjelse af den grænse for, hvornår virksomheder omfattet af de særlige godtgørelser på 70 hhv. 80 pct. kan få godtgjort afgiften.

Med ændringen sættes det beløb, som afgiftsbetalingen skal overstige for at virksomhederne kan få godtgjort afgiften, op fra 20.000 kr. til 30.000 kr. årligt, dvs. med 50 pct. på lige fod med alle afgiftssatserne

Denne forhøjelse af bagatelgrænserne for hvornår der kan opnås godtgørelse sker for, at de pågældende virksomheder betaler en større del af belastningen selv. Disse virksomheder får i forvejen en meget stor del af afgiften godtgjort, og en lille forhøjelse af bagatelgrænsen synes derfor rimelig.

Til § 2

Til nr. 1

Med denne bestemmelse justeres afgiftssatserne for de kemiske stoffer Hydroflourcarboner (HFC'er), Perflourcarboner (PFC'er) og Svovlhexaflourid (SF₆). Afgiften betales af virksomheder, der fremstiller eller modtager de kemiske stoffer, både når de modtages i rene enheder og når de findes i blandinger med andre stoffer.

Afgiften fastlægges ud fra stoffernes GWP-værdi og CO₂-afgiftssatsen på 0,15 kr. pr. kg, dvs.

Afgiftssats = GWP-værdi * 0,15 kr. pr. kg

Overstiger GWP-værdien 4000 fastsættes afgiften dog til: 4000 * 0,15 kr. pr. kg = 600 kr. pr. kg. uanset hvor høj GWP-værdien er. Stoffer med en høj GWP får altså en reduceret sats i forhold til deres drivhuseffekt. Dermed fastholdes metodikken i fastsættelsen af satserne fra den oprindelige lov.

For nogle af satsernes vedkommende er GWP-værdien desuden justeret siden senestelovændring, og afgiftssatserne justeres for disse både som følge af ændret GWP og forhøjet CO₂-afgiftssats.

Til nr. 2

For stoffer omfattet af afgiftspligten, men hvor der ikke er fastsat en sats, fastsættes afgiftssatsen ved denne bestemmelse til 600 kr. pr. kg. svarende til den maksimale afgiftssats.

Til nr. 3

Med denne bestemmelse justeres den sats, hvormed satsen for blandinger af flere Hydroflourcarboner (HFC'er), Perflourcarboner (PFC'er) og Svovlhexaflourid (SF₆) beregnes, således at makssatsen på 600 kr. pr. kg. altid kan anvendes, uanset stoffernes faktiske afgiftssats.

Til § 3

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring af, at der indføres afgift på smøreolier og lignende olier henhørende under pos. 27.10, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur samt andre olier, der konkurrerer hermed, jf. § 4, nr. 1, pkt. 16 og § 5, nr. 1, pkt. 15 i skattereformsforslaget *Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Generel forhøjelse af energiafgifterne, indførelse af energiafgift på erhvervenes energiforbrug, ligestilling af afgiftsregler for central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie etc.)*.

Til nr. 2

Emballageafgiften består af fire adskilte afgiftssystemer:

- den volumenbaserede afgift, som er udformet som en stykafgift på visse drikkeemballager, afhængig af emballagens indhold og emballagematerialet,

- en vægtbaseret afgift, fastsat ud fra et miljøindeks for forskellige emballagematerialer, på udvalgte varegrupper,
- en vægtbaseret afgift, fastsat ud fra et miljøindeks for forskellige emballagematerialer, på udvalgte varegrupper,
- en vægtbaseret afgift på bæreposer af papir og plast og
- en vægtbaseret afgift på engangsservice.

Den volumenbaserede emballageafgift omfatter bl.a. afgift på emballager til spiritus og vin, herunder frugtvin. Afgiften er en stykafgift baseret på emballagernes rumindhold (volumen). Den er opdelt efter emballagens indhold og efter emballagemateriale.

Emballageafgiftslovens § 2, stk. 2, omfatter emballageafgiften af beholdere af karton og laminater af forskellige materialer, som indeholder vin- og spiritus. Satserne for disse emballager foreslås nedsat med 50 pct.

I tabel 8 nedenfor er vist de gældende satser og de foreslåede satser for emballageafgift for karton m.v. med vin og spiritus.

Tabel 8. De gældende og de foreslåede afgiftssatser for karton m.v. med vin og spiritus

Emballagematerialer	De gældende regler	De foreslåede regler
Spiritus, vin og frugtvin: Rumindhold (cl) ¹⁾	kr. pr. stk.	kr. pr. stk.
< 10	0,15	0,08
10 ≤ x ≤ 40	0,30	0,15
40 < x ≤ 60	0,50	0,25
60 < x ≤ 110	1,00	0,50
110 < x ≤ 160	1,50	0,75
> 160	2,00	1,00

1) Ved rumindhold forstås beholderens bruttovolumen og ikke den mængde, der er påfyldt eller skal påfyldes.

Til nr. 3

Emballageafgiftslovens § 2, stk. 4 omfatter andre materialer end karton m.v., som er omfattet af emballageafgiftslovens § 2, stk. 2. De andre materialer kan f.eks. være glas, plast eller metal. I tabel 9 nedenfor er vist de gældende afgiftssatser og de foreslåede satser for disse materialer.

Tabel 9. De gældende og de foreslåede afgiftssatser for glas, plast, metal m.m.

Emballagematerialer	De gældende regler	De foreslåede regler
Spiritus, vin og frugtvin: Rumindhold (cl) ¹⁾	kr. pr. stk.	kr. pr. stk.

< 10	0,25	0,13
$10 \leq x \leq 40$	0,50	0,25
$40 < x \leq 60$	0,80	0,40
$60 < x \leq 110$	1,60	0,80
$110 < x \leq 160$	2,40	1,20
> 160	3,20	1,60

- 1) Ved rumindhold forstås beholderens bruttovolumen og ikke den mængde, der er påfyldt eller skal påfyldes.

Til nr. 4

Der er tale om konsekvensændringer i oversigten over emballageafgiftssatser i bilag 1 til loven, som følge af den foreslåede nedsættelse af satserne, jf. nr. 1 og 2.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås at justere i bestemmelserne i § 7 i afgift om ledningsført vand. Bestemmelserne fastlægger, at der som minimum skal betales afgift af 90 pct. af det udpumpede vand. Ændringen vil lette administrationen, og vil derudover være med til at sikre, at et vandværk ikke kommer til betale en vandafgift udover den afgift, der følger af det fakturerede vandforbrug, hvis ledningstabet ellers er under de tilladte 10 % af de udpumpede mængde.

Det er konstateret, at vandafgiftslovens bestemmelse om minimumsafgift i § 7, stk. 2 er vanskelig at administrere, og at den fortolkes meget forskelligt i de enkelte skattecetre. En streng ordlydsfortolkning kan i yderste konsekvens resultere i, at et vandværk, der har et ledningstab under de tilladte 10 % af de udpumpede mængder, alligevel kommer til at betale minimumsafgift, dvs. betale en vandafgift udover den afgift, der følger af det fakturerede vandforbrug. Af forarbejderne til vandafgiftsloven fremgår, at hensigten med bestemmelsen var at give vandværkerne et incitament til at vedligeholde ledningsnettet og undgå ledningstab. Det har næppe været hensigten, at bestemmelsen skulle bruges til at opkræve afgift af et ikke-eksisterende ledningstab. Der er imidlertid næppe heller lovhjemmel til at foretage en fuld periodisering, der kunne afhjælpe problemet.

Det foreslås at derfor at præcisere bestemmelsen i § 7, stk. 2.

Som en lempelse for det store flertal af vandværkerne, der foretager måleraflæsning én gang årligt og på samme tid for samtlige forbrugere, foreslås en alternativ metode til opgørelse af minimumsafgift i en ny § 7, stk. 3, hvorefter lovgivningen bringes i overensstemmelse med praksis, således at minimumsafgiften beregnes for forbrugsperioden i stedet for kalenderåret.

I en ny § 7, stk. 4 sikres det, at der undgås dobbeltbeskatning af minimumsafgift, der efterfaktureres til forbrugerne.

Til nr. 2 og 3

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af indsættelser af nye stykker i § 7, jf. nr. 1.

Til nr. 4

Som en konsekvens af nr. 1 ovenfor tilføjes i § 13, stk. 3, en regnskabsbestemmelse hvorefter afregningen af minimumsafgiften efter den nye § 7, stk. 4 udskydes til afregningsperioden efter forbrugsårets udløb, således at vandværket kan nå at modtage måleraflæsningerne fra forbrugerne.

Til nr. 5

Med vedtagelsen af L 1336 af 19. december 2008, der vedrørte konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, blev § 25, stk. 2-7 om godtgørelse ved vandspild m.m. i lov om afgift af ledningsført vand ophævet uretmæssigt med virkning fra 1. januar 2009. Med forslaget rettes der op på dette forhold, således at bestemmelserne indsættes i loven igen.

Bestemmelserne om godtgørelse ved vandspild m.m. blev indsat i vandafgiftsloven ved lov nr. 338 af 16. maj 2001, og der henvises til forarbejderne hertil for en nærmere begrundelse for bestemmelsernes berettigelse.

Til § 5

Til stk. 1.

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 2010.

Til stk. 2.

Ændringerne i spildevandsafgiftsloven og cfc-afgiftsloven skal statsstøttenotificeres efter EU's statsstøttere regler. Disse lovændringer kan derfor ikke træde i kraft før en statsstøttegodkendelse foreligger.

For så vidt angår ændringerne i emballageafgiftsloven er ændringen et udtryk for en tilnærmelse af de danske regler om emballageafgift til EU-retten, jf. bl.a. punkt 11 i de almindelige bemærkninger. Lovforslaget er således både i overensstemmelse med statsstøttere reglerne og princippet om varernes fri bevægelighed mellem EU-landene.

Lovforslaget skal imidlertid notificeres over for Kommissionen. Det skyldes, at den danske emballageafgift er omfattet af emballagedirektivet. Efter dette direktiv skal ændringer i emballageafgiften anmeldes til Kommissionen, uanset og uden at det indskrænker bestemmelserne i informationsproceduredirektivet. De foreslåede ændringer af i emballageafgiftsloven skal således notificeres over for Kommissionen efter både

informationsproceduredirektivet og emballagedirektivet.

På denne baggrund foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden for så vidt angår disse ændringer. Dog tidligst pr. 1. januar 2011.

Til stk. 3.

Det foreslås, at lovens bestemmelser finder anvendelse på varer, der udleveres til forbrug fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Til stk. 4.

Det foreslås at for løbende leverancer, der er relevant for ændringerne i spildevandsafgiftsloven, finder lovens bestemmelser anvendelse på en så stor andel af leverancerne, der er sket fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt og indtil afregningstidspunktet.

Til stk. 5.

Endvidere kan virksomheder, der på tidspunktet for afgiftsnedsættelsen, ligger inde med et lager af påfyldte eller nye ubrugte (tomme) emballager beregnet til påfyldning eller påfyldt vin eller spiritus m.v., hvor der er betalt afgift efter de gamle regler, få godtgjort differencen mellem den gamle og den nye afgift.

Til stk. 6.

Der ydes kun godtgørelse for varer, som er bestemt for afsætning og kun såfremt godtgørelsesbeløbet overstiger 500 kr. Beløbsgrænsen er en bagatelgrænse, således at overstiger godtgørelsen 500 kr., udbetales godtgørelsen fra første krone.

Til stk. 7 og 8.

Det er en betingelse for at opnå godtgørelse, at virksomheden overholder de almindelige regnskabsbestemmelser i emballageafgiftsloven. Desuden skal virksomheden udarbejde en lageropgørelse over lagerbeholdningen på tidspunktet for ikrafttrædelse for de varer som der ønskes godtgørelse for. Opgørelsen skal indeholde oplysninger om leverandørens navn, adresse og CVR- eller SE-nummer. Told- og skatteforvaltningen kan gøre godtgørelsen betinget af, at virksomheden fremlægger dokumentation for, at afgiften er betalt. Ansøgningen om godtgørelse samt lageropgørelsen skal være SKAT i hænde enten senest 8 dage efter tidspunktet for ikrafttrædelse.

Til stk. 9

Ved ansøgning om afgiftsgodtgørelse finder de almindelige kontrolbestemmelser i emballageafgiftsloven anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for afgiftsgodtgørelse og yderligere krav til dokumentation.

Til stk. 10.

Det foreslås, at ændringen i vandafgiftslovens § 25 sættes i kraft med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2009. Baggrunden herfor er, at der er tale om bestemmelser, der ved en fejl blev ophævet med virkning fra 1. januar 2009. Da det ikke var hensigten at ophæve reglerne, er der rimeligt, at ikrafttrædelsen af reglerne, når de indsættes igen, gælder fra det tidspunkt, hvorfra de fejlagtigt blev ophævet.

Bilag

Bilag 1 – Høringsnotat

Bilag 2 – Parallelttekster

Bilag 1

Høringssvar og kommentarer hertil

Organisationer	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til bemærkninger
Organisation A		
Organisation B		
Organisation C		

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 636 af 21. august 1998,
som ændret bl.a. ved lov nr. 524 af 17.
juni 2008, og senest ved lov nr. 1344 af
19. december 2008, foretages følgende
ændringer:

§ 3. Afgiften udgør for følgende stoffer
indeholdt i spildevandet:

Totalnitrogen	20 kr. pr. kg
Totalfosfor	110 kr. pr. kg
Organisk materiale opgjort som Biologisk iltforbrug efter 5 dage (BI5(modificeret))	11 kr. pr. kg

§ 7. For den, hvis udledningstilladelse
indebærer pligt til måling af den udledte
mængde vand, opgøres den udledte
mængde vand efter måler. Den, der er
afgiftspligtig efter § 2, stk. 2, opgør dog
altid udledningen efter måler, såfremt den
årlige udledning overstiger 50.000 m³.

§ 8. - - -

Stk. 2. For spildevandsanlæg, hvor
husholdningsspildevand udgør mindst 15
pct. af tilledningen af spildevand, udgør
standardbetalingen for udledninger ved

1) nedsivning efter en kommunal tilladelse
eller både mekanisk og biologisk
rensning, nitrifikation, denitrifikation,
kemisk fældning og filtrering. 0,50
kr. pr. m³

2) både mekanisk og biologisk rensning,
nitrifikation, kemisk fældning og filtrering
0,60 kr. pr. m³

3) både mekanisk og biologisk rensning,
nitrifikation, denitrifikation og kemisk

1. § 3 affattes således:

”§ 3. Afgiften udgør for følgende
stoffer indeholdt i spildevandet:

Totalnitrogen	30 kr. pr. kg
Totalfosfor	165 kr. pr. kg
Organisk materiale opgjort som biologisk iltforbrug efter 5 dage ((BI5) (modificeret))	16,5 kr. pr. kg

”

2. I § 7, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

”For anlæg med en godkendt
kapacitet på 2.000 PE eller derover, opgøres
den udledte mængde vand efter måler.”

3. § 8, stk. 2 og stk. 3, affattes således:

”Stk. 2. For spildevandsanlæg, hvor
husholdningsspildevand udgør mindst 15
pct. af tilledningen af spildevand, udgør
standardbetalingen for udledninger ved

1) nedsivning efter en kommunal tilladelse
eller både mekanisk og biologisk rensning,
nitrifikation, denitrifikation, kemisk
fældning og filtrering. 0,75 kr. pr. m³

2) både mekanisk og biologisk rensning,
nitrifikation, kemisk fældning og
filtrering 0,90 kr. pr. m³

3) både mekanisk og biologisk rensning,
nitrifikation, denitrifikation og

fældning	1,00 kr. pr. m3	kemisk fældning	1,50 kr. pr. m3
4) både mekanisk og biologisk rensning, nitrifikation og denitrifikation	1,10 kr. pr. m3	4) både mekanisk og biologisk rensning, nitrifikation og denitrifikation	1,65 kr. pr. m3
5) både mekanisk og biologisk rensning, nitrifikation og filtrering eller kemisk fældning	1,30 kr. pr. m3	5) både mekanisk og biologisk rensning, nitrifikation og filtrering eller kemisk fældning	1,95 kr. pr. m3
6) samletank for toiletvand eller både mekanisk og biologisk rensning og nitrifikation	1,40 kr. pr. m3	6) samletank for toiletvand eller både mekanisk og biologisk rensning og nitrifikation	2,10 kr. pr. m3
7) både mekanisk og biologisk rensning	1,60 kr. pr. m3	7) både mekanisk og biologisk rensning	2,40 kr. pr. m3
8) både mekanisk rensning og kemisk fældning	1,90 kr. pr. m3	8) både mekanisk rensning og kemisk fældning	2,85 kr. pr. m3
9) andre	3,80 kr. pr. m3	9) andre	5,70 kr. pr. m3"

Stk. 3. Spildevandsanlæg, hvor husholdningsspildevand udgør mindre end 15 pct. af tilledningen af spildevand, opgør koncentrationen i det udledte vand efter måling, jf. dog stk. 5. Spildevandsanlæg, der udleder mindre end 50.000 m3 pr. år, kan dog vælge at betale en afgift på 3,80 kr. pr. m3. For anlæg med tilladelse til nedsivning kan der dog betales 50 øre pr. m3.

§ 11. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få godtgjort 97 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 20.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand efter § 2, stk. 2, eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til

1) forarbejdningen af fisk, krebsdyr, bløddyr og andre hvirvelløse havdyr eller dele heraf eller

2) fremstillingen af cellulose eller

Stk. 3. Spildevandsanlæg, hvor husholdningsspildevand udgør mindre end 15 pct. af tilledningen af spildevand, opgør koncentrationen i det udledte vand efter måling, jf. dog stk. 5. Spildevandsanlæg, der udleder mindre end 50.000 m3 pr. år, kan dog vælge at betale en afgift på 5,70 kr. pr. m3. For anlæg med tilladelse til nedsivning kan der dog betales 75 øre pr. m3."

4. I § 11, stk. 1, ændres "20.000 kr." til: "30.000 kr."

3) fremstillingen af rør- og roesukker på baggrund af sukkerroer og sukkerrør.

Stk. 2. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få godtgjort 70 pct. af den del af afgiften, der årligt overstiger 20.000 kr., og som vedrører virksomhedens afgiftspligtige udledning af spildevand efter § 2, stk. 2, eller afledning af spildevand til spildevandsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, når mindst 80 pct. af afgiften kan henføres til fremstillingen af

1) organiske pigmenter og præparater i forbindelse hermed eller

2) pektinstoffer, pektinater og pektater samt planteslimer og gelateringsmidler, også modificerede, udvundet af vegetabiliske stoffer henhørende under position 1302.20 til og med position 1302.39 i EU's kombinerede nomenklatur eller

3) vitaminer.

5. I § 11, stk. 2, ændres ”20.000 kr.” til: ”30.000 kr.”

§ 2

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, foretages følgende ændringer:

§ 3 b. Afgiften udgør for

1) HFC-23 (R-23)	400 kr. pr. kg
2) HFC-32 (R-32)	55 kr. pr. kg
3) HFC-41 (R-41)	10 kr. pr. kg
4) HFC-43-10mee (R-43-10mee)	150 kr. pr. kg
5) HFC-125 (R-125)	340 kr. pr. kg
6) HFC-134 (R-134)	110 kr. pr. kg
7) HFC-134a (R-134a)	130 kr. pr. kg
8) HFC-143 (R-143)	33 kr. pr. kg
9) HFC-143a (R-143a)	400 kr. pr. kg
10) HFC-152a (R-152a)	12 kr. pr. kg
11) HFC-227ea (R-227ea)	350 kr. pr. kg
12) HFC-236fa (R-236fa)	400 kr. pr. kg
13) HFC-245ca (R-245ca)	64 kr. pr. kg
14) HFC-245fa (R-245fa)	95 kr. pr. kg
15) HFC-365mfc (R-365mfc)	

1. § 3b, stk. 1, affattes som følger: ” Afgiften udgør for

1) HFC-23 (R-23)	600 kr. pr. kg
2) HFC-32 (R-32)	101 kr. pr. kg
3) HFC-41 (R-41)	15 kr. pr. kg
4) HFC-43-10mee (R-43-10mee)	246 kr. pr. kg
5) HFC-125 (R-125)	525 kr. pr. kg
6) HFC-134 (R-134)	165 kr. pr. kg
7) HFC-134a (R-134a)	215 kr. pr. kg
8) HFC-143 (R-143)	50 kr. pr. kg
9) HFC-143a (R-143a)	600 kr. pr. kg
10) HFC-152a (R-152a)	19 kr. pr. kg
11) HFC-227ea (R-227ea)	483 kr. pr. kg
12) HFC-236fa (R-236fa)	600 kr. pr. kg
13) HFC-245ca (R-245ca)	96 kr. pr. kg
14) HFC-245fa (R-245fa)	155 kr. pr. kg

	89 kr. pr. kg	15) HFC-365mfc (R-365mfc)	119 kr. pr. kg
16) R-404A (HFC-143a/HFC-125/134a)	378 kr. pr. kg	16) R-404A (HFC-143a/HFC-125/134a)	588 kr. pr. kg
17) R-407C (HFC-32/HFC-125/134a)	165 kr. pr. kg	17) R-407C (HFC-32/HFC-125/134a)	266 kr. pr. kg
18) R-410A (HFC-32/HFC-125)	198 kr. pr. kg	18) R-410A (HFC-32/HFC-125)	313 kr. pr. kg
19) R-413A (134a/PFC-218/HC-600a)	192 kr. pr. kg	19) R-413A (134a/PFC-218/HC-600a)	308 kr. pr. kg
20) R-507 (HFC-125/HFC-143a)	385 kr. pr. kg	20) R-507 (HFC-125/HFC-143a)	598 kr. pr. kg
21) R-508A (HFC-23/PFC-116)	400 kr. pr. kg	21) R-508A (HFC-23/PFC-116)	600 kr. pr. kg
22) R-508B (HFC-23/PFC-116)	400 kr. pr. kg	22) R-508B (HFC-23/PFC-116)	600
23) Svovlhexafluorid (SF ₆)	400 kr. pr. kg	23) Svovlhexafluorid (SF ₆)	600 kr. pr. kg
24) Perfluormethan (R-14)	400 kr. pr. kg	24) Perfluormethan (R-14)	600 kr. pr. kg
25) Perfluorethan (R-116)	400 kr. pr. kg	25) Perfluorethan (R-116)	600 kr. pr. kg
26) Perfluorpropan (R-218)	400 kr. pr. kg	26) Perfluorpropan (R-218)	600 kr. pr. kg
27) Perfluorcyclobutan	400 kr. pr. kg	27) Perfluorcyclobutan	600 kr. pr. kg
28) Perfluorhexan	400 kr. pr. kg	28) Perfluorhexan	600 kr. pr. kg
29) Perfluorbutan	400 kr. pr. kg	29) Perfluorbutan	600 kr. pr. kg
30) Perfluorpentan	400 kr. pr. kg	30) Perfluorpentan	600 kr. pr. kg

Stk. 2. Hvis et stof er omfattet af § 3 a, stk. 1, men ikke er omfattet af stk. 1, svares en afgift på 400 kr. pr. kg.

2. I § 3b, stk. 2, ændres ”400 kr.” til: ”600 kr.”

Stk. 3. Hvis en blanding er sammensat af flere forskellige af de i stk. 1 og 2 nævnte stoffer, beregnes afgiften som summen af afgifterne af hvert enkelt stof. Udgør et stof mere end 90 vægt pct. af blandingen, kan afgiften beregnes efter satsen for dette stof og blandingens samlede vægt. Afgiftsniveauet kan altid beregnes til 400 kr. pr. kg af de anvendte sammensætninger af de i stk. 1 og 2 nævnte stoffer.

3. I § 3b, stk. 3, ændres ”400 kr.” til: ”600 kr.”

§ 3

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier

(emballageafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 2 i lov nr. 1217 af 27. december 2003, § 5 i lov nr. 1392 af 20. december 2004, § 19 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 3 i lov nr. 1410 af 21. december 2005, § 7 i lov nr. 515 af 7. juni 2006, § 96 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og senest ved § 13 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 1. - - -

7) Smøreolier, hydraulikolier og lignende varer henhørende under position 2710 og 3819, smøremidler og andre varer henhørende under position 3403 samt varer, der er afgiftspligtige i henhold til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Procesolier, transformatorolier, formolier, rustbeskyttende olier og fedter henhørende under position 2710 omfattes dog ikke af afgiftspligten.

§ 2. - - -

Stk. 2. Afgiften af de beholdere, der er nævnt i stk. 1, udgør for beholdere:
Kr. pr. stk.

1) med et rumindhold under 10 cl	
0,15	
2) med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl	0,30
3) med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl	0,50
4) med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl	1,00
5) med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl	1,50
6) med et rumindhold over 160 cl	2,00

Stk. 3. - - -

Stk. 4. Afgiften af de beholdere, der er nævnt i stk. 3, udgør
Kr. pr. stk.

1. § 1, nr. 7, affattes således:

”7) Varer, der er afgiftspligtige i henhold til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.”.

2. § 2, stk. 2, affattes således:

”*Stk. 2.* Afgiften af de beholdere, der er nævnt i stk. 1, udgør for beholdere
Kr. pr. stk.

1) med et rumindhold under 10 cl	0,08
2) med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl	0,15
3) med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl	0,25
4) med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl	0,50
5) med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl	0,75
6) med et rumindhold over 160 cl	1,00”

2. § 2, stk. 4, affattes således:

”*Stk. 4.* Afgiften af de beholdere, der er nævnt i stk. 3, udgør for beholdere
Kr. pr. stk.

1) med et rumindhold under 10 cl	0,13
2) med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl	0,25

1) med et rumindhold under 10 cl	
0,25	
2) med et rumindhold ikke under 10 cl og ikke over 40 cl	0,50
3) med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl	0,80
4) med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl	1,60
5) med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl	2,40
6) med et rumindhold over 160 cl	3,20

3) med et rumindhold over 40 cl, men ikke over 60 cl	0,40
4) med et rumindhold over 60 cl, men ikke over 110 cl	0,80
5) med et rumindhold over 110 cl, men ikke over 160 cl	1,20
6) med et rumindhold over 160 cl	1,60
”	

3. Bilag 1 til loven affattes således:

Se bilag 1 nedenfor

Se bilag 1 nedenfor

§ 4

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 21. august 1998 som ændret ved lov nr. 380 af 2. juni 1999, lov nr. 951 af 20. december 1999, lov nr. 165 af 15. marts 2000, lov nr. 1029 af 22. november 2000, lov nr. 338 af 16. maj 2001, lov nr. 1391 af 20. december 2004, lov nr. 428 af 6. juni 2005 og senest ved lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 7. - - -

Stk. 2. Den samlede afgiftspligtige mængde for et år udgør dog mindst 90 pct. af den fremstillede mængde tillagt den modtagne mængde, der er faktureret til virksomheden fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, og fratrullet den mængde, der er faktureret til andre registrerede virksomheder og udlandet.

1. § 7, *stk. 2-5* affattes således:

“*Stk. 2.* Den samlede afgiftspligtige mængde for et kalenderår udgør dog mindst 90 pct. af den udpumpede mængde tillagt den modtagne mængde, der er faktureret til virksomheden fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, og fratrullet den mængde, der er faktureret til andre registrerede virksomheder og udlandet (minimumsafgift).

“*Stk. 3.* Virksomheder, der kun har én årlig afregningsperiode overfor forbrugerne, kan vælge at opgøre minimumsafgiften på grundlag af den periode for hvilken vandforbruget måles og afregnes med forbrugerne (forbrugsperioden). Minimumsafgiften betales af en mængde svarende til 90 pct. af den udpumpede mængde i forbrugsperioden tillagt den mængde, der er modtaget fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, og fratrullet den mængde, der er

leveret til andre registrerede virksomheder og udlandet, hvis disse mængder er større end summen af mængderne ifølge udstedte fakturaer, herunder slutafregninger, for leverancerne til forbrugerne vedrørende forbrugsperioden.

Stk. 4. Hvis den betalte minimumsafgift jf. stk. 2 og 3 efterfaktureres til forbrugerne, indgår denne fakturering ikke i periodens afgiftsgrundlag jf. § 7, stk. 1.”

§ 13. - - -

2. I § 13 indsættes som stk. 3:

”*Stk. 3.* Indbetalinger efter bestemmelsen i § 7, stk. 3 skal foretages sammen med indbetalingerne for den førstkommende afgiftsperiode efter forbrugsperiodens udløb.”

§ 25. (Ophævet).

3. § 25 affattes således:

”*Stk. 1.* De statslige told- og skattemyndigheder kan over for virksomheder, der er registreret efter § 4, stk. 1, eftergive den del af afgiften, der vedrører vandspild forårsaget af brud på skjulte vandinstallationer i ejendomme til boligformål. Eftergivelse kan ske, når vandspildet kan dokumenteres henregnet til ejendommen på en sådan måde, at den registrerede virksomhed kan opkræve vederlag for vandspildet hos forbrugeren. Eftergivelsen sker efter reglerne i stk. 2-6.

Stk. 2. Den registrerede virksomhed anmoder de statslige told- og skattemyndigheder om eftergivelse på vegne af forbrugeren. Når forbrugeren anmoder den registrerede virksomhed om eftergivelse, skal den registrerede virksomhed indsende en anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder. Den registrerede virksomheds anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder om eftergivelse skal være skriftlig og begrundet.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder kan kun eftergive afgiften i samme omfang, som den registrerede virksomhed afstår fra opkrævning af afgiften og fra opkrævning af vandprisen over for forbrugeren. Den registrerede virksomhed udsteder en

kreditnota til forbrugeren på det eftergivne beløb inklusiv vandafgift. Endvidere kan de statslige told- og skattemyndigheder kun eftergive afgiften i samme omfang, som forbrugeren eftergiver afgiften og prisen for vandet over for lejere i ejendommen, når disse lejere i henhold til en lejeaftale betaler for vandforbruget.

Stk. 4. Eftergivelse gives ikke for den del af kravet, som er mindre end forbrugers årlige normalforbrug vedrørende den private bolig tillagt 300 m³. Hvis forbrugers normale afregningsperiode er mindre end et år, nedsættes mindstekravet forholdsmæssigt.

Stk. 5. Den registrerede virksomhed skal ikke medregne den vandmængde, der er eftergivet, i afgiftsgrundlaget efter § 7, stk. 1 og 2.

Stk. 6. Det er en forudsætning for at opnå eftergivelse efter stk. 1, at ledningsbruddet ikke kan tilregnes forbrugeren som forsætligt eller groft uagtsomt, og at der er udøvet rimelige foranstaltninger for at stoppe ledningsbruddet. Dette skal fremgå af anmodningen fra det almene vandforsyningsanlæg.”

Bilag 1 - Gældende formulering

Bilag 1

Oversigt over afgiftssatserne i den volumenbaserede emballageafgift ¹⁾

Emballagemateriale	Karton og laminater af forskellige materialer	Andre materialer, f.eks. glas, plast eller metal
Spiritus, vin og frugtvin: <i>Rumindhold (cl):</i> ²⁾	kr. pr. stk.	kr. pr. stk.
<< 10	0,15	0,25
10 x 40	0,30	0,50
40 << x 60	0,50	0,80
60 << x 110	1,00	1,60
110 << x 160	1,50	2,40
> 160	2,00	3,20

Emballagemateriale	Alle materialer
Øl, andre gærede drikkevarer, sodavand, mineralvand ³⁾ og alkoholsodavand: <i>Rumindhold (cl):</i> ²⁾	Kr. pr. stk.
<< 10	0,05
10 x 40	0,10
40 << x 60	0,16
60 << x 110	0,32
110 << x 160	0,48
> 160	0,64

¹⁾ Jf. lovens § 1, nr. 1 og 2, og § 2, stk. 1-6.

²⁾ Ved rumindhold forstås beholderens bruttovolumen og ikke den mængde, der er påfyldt eller skal påfyldes.

³⁾ Jf. lovens § 2, stk. 5, gælder det kun emballager, som indgår i pant- og retursystemet.”

Bilag 1 – Lovforslaget

3. Bilag 1 til loven affattes således:

”Bilag 1

Oversigt over afgiftssatserne i den volumenbaserede emballageafgift ¹⁾

Emballagemateriale	Karton og laminater af forskellige materialer	Andre materialer, f.eks. glas, plast eller metal
Spiritus, vin og frugtvin: <i>Rumindhold (cl):</i> ²⁾	kr. pr. stk.	kr. pr. stk.
<< 10	0,08	0,13
10 x 40	0,15	0,25
40 << x 60	0,25	0,40
60 << x 110	0,50	0,80
110 << x 160	0,75	1,20
> 160	1,00	1,60

Emballagemateriale	Alle materialer
Øl, andre gærede drikkevarer, sodavand, mineralvand ³⁾ og alkoholsodavand: <i>Rumindhold (cl):</i> ²⁾	Kr. pr. stk.
<< 10	0,05
10 x 40	0,10
40 << x 60	0,16
60 << x 110	0,32
110 << x 160	0,48
> 160	0,64

¹⁾ Jf. lovens § 1, nr. 1 og 2, og § 2, stk. 1-6.

²⁾ Ved rumindhold forstås beholderens bruttovolumen og ikke den mængde, der er påfyldt eller skal påfyldes.

³⁾ Jf. lovens § 2, stk. 5, gælder det kun emballager, som indgår i pant- og retursystemet.”